

ikke, hvorledes Rigsdagen stillede sig i denne Henseende. Jeg er altsaa ikke kommen til Rigsdagen for at faae løst egne Lov, men jeg er kommen til Rigsdagen for at faae det nødvendige Samtykke fra de to andre Faktorer i Lovgivningsmagten, for at en saadan Expropriationsbestemmelse kan blive til Virkelighed. En Finantslovbevilling paa 10,000 Kr. til Undersøgelser betyder aldeles Intet for mig, thi jeg er ikke istand til at foretage de fornødne Undersøgelser, for at bringe de nødvendige Planer frem, før jeg veed med Visshed, at man ogsaa vil kunne komme i Besiddelse af de Grundstykker, paa hvilke Bebyggelsen skal ske. For at afgjøre dette Spørgsmaal, om det er fornuftigt eller ikke at expropriere, er det efter min Mening fuldstændig tilstrækkeligt at undersøge Foretagendets Bestaenlighed og Karakter, hvorimod jeg ikke fornaar at indse, at det gjør hverken fra eller til Sagen, om Foretagendet kommer til at koste en halv eller en hel Million mere eller mindre. Det Spørgsmaal, som jeg har forlangt afgjort gennem det foreliggende Lovforlag: Kan og bør Expropriation anvendes i et Tilfælde som dette, det er aldeles uafhængigt af Spørgsmaalet om, hvormeget Foretagendets Gjennemførelse skal koste.

Solstein: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Dertil hører Thingets Samtykke; hvis Ingen gjør Indsigelse derimod, vil jeg dog anse det som meddelt. (Opbold). Det erede Medlem har Ordet.

Solstein: Jeg haaber ikke at skulle blive nødt til at begjære Ordet en Gang til. Den Bemærkning, at jeg skulde have misforstaaet den høitærede Ministers Bestemmelse i § 2 saaledes, at jeg skulde have opfattet den som gaaende ud paa at give Ministeren Ret til at expropriere, forinden han havde Midler bevilgede paa Finantsloven, er fuldstændig uberettiget. Jeg veed ikke, hvorpaa den høitærede Minister egentlig bygger denne Tanke. Jeg har udtrykkelig fremhævet i mit første Foredrag, at det er en Selvfølge, at der ikke kunde være Tale om noget Saadant; men naar man giver Ministeren en saa stor Bemyndigelse som den, der gives i § 3, vilde ved saadanne Forhandlinger, som føres af Ministeren, hvorigjennem halve Afgjørelser træffes, og Afstaler helt eller halvt afsluttes, Thinget faktisk være bundet. Enhver, der kjender vor parlamentariske Historie, veed, hvorledes saadanne foreløbige Forhandlinger i sine Konsekvenser have ført Thinget til Ting, som det i Grunden helst var fri for at gaa ind paa; dette kan ikke bestrides et eneste Dieblis. Men det, der er Hovedspørgsmaalet, er naturligvis Spørgsmaalet om Expropriation. Nu siger den høitærede Minister, at han har ingen Lov om, at han har en saadan Ret. Men den

høitærede Minister indrømmer jo dog selv, at Spørgsmaalet kan være tvivlsomt, og at det for os, for Lovgivningsmagtens andre Faktorer, kan stille sig tvivlsomt, om der i dette Tilfælde skal gives Ret til Expropriation eller ikke. Hvis den høitærede Minister ikke gif ud fra den Betragtning, at en saadan Lov kan være tilstede, vilde der jo ingen Mening være i at faae Svar paa det Spørgsmaal, om der i Umindelighed for saadanne Sagers Skyld kan exproprieres. Det har den høitærede Minister udtrykkelig sagt, at han vil vide; det er ikke den almindelige Begjæring om Expropriation, som er fremfat, men det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det i dette Tilfælde, for dette Formaalets Skyld er Rigsdagens Mening, at der her bør exproprieres eller ikke. Ministeren erkjender altsaa, at det er et nyt Spørgsmaal, som skal afgjøres af Rigsdagen. Men saa siger jeg: Dette Spørgsmaal kan Rigsdagen umulig afgjøre blot paa det almene Grundlag, som her er givet. Rigsdagen bør bestemt vide, hvad der skal exproprieres, hvad det koster, og Resultatet og Konsekvenserne deraf; den bør kjende, hvad der er Gjenstand for Expropriation. Dette benægter den høitærede Minister. Han siger, at det er ham ligegyldigt; han ønsker kun Svar paa, om der overhovedet kan exproprieres eller ikke. Ja, men det er ikke os ligegyldigt, naar vi skulle svare derpaa; thi vi ville ikke svare, medmindre vi kunne faae at vide, hvad det er, der skal exproprieres for, og hvad det Hele vil føre til. Naar den høitærede Minister siger, at han ikke engang vil benytte de 10,000 Kr., saa beslager jeg dette, thi, dersom der deri skulde ligge en Afvisning af dette Tilbud, saa vil den høitærede Minister ved sit Lovforlag og ved sin Forhandling her idag, ved disse to Ting i Forening, have naaet at slaa hele Sagen ihjel.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Solstein: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforlag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Jeg gaar nemlig ud fra, at det er rimeligt, at det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag, vil blive det Udvalg, hvortil ogsaa de andre økonomiske Lovforslag eventuelt ville blive henvisne, og dette er Grunden til, at jeg har foreslaaet Udvalget sammensat af saa stort et Antal Medlemmer.

Buff: Jeg har ogsaa tænkt mig, at det erede Medlems Mening med at henvisse dette Lovforlag til et Udvalg, bestaaende af 15 Med-